

Jeg synes jo, at debatten her i dag allerede har vist, at det her ikke er i den skønneste orden. Det er rent ud sagt noget makværk, der er rent ud sagt ingen, der rigtig har sat sig ind i, hvad det her handler om, og hvad det kommer til at gå ud på. Jeg kan godt se, at ministeren ryster på hovedet, og det synes jeg også der er god grund til, for det her er ren teori, og alt, hvad der har med virkeligheden at gøre, er fjernet.

Efter min opfattelse er der ikke nogen som helst rimelighed i den model, der skal anvendes til at opkræve det her gebyr. Det er altafgørende for embedsværket og tilsyneladende også for ministeren, at bare det er administrativt let at opkræve, er spørgsmål om rimelighed og retfærdighed sådan set fuldstændig underordnede.

Jeg kunne godt tænke mig, om ministeren kunne redegøre for, hvad forskellen er på gebyr og afgift, altså ikke set fra embedsværkets side, ikke set fra ministerens skrivebordsstol, men set fra den side, hvorfra det skal betales. Jeg må sige, jeg har det selv sådan, at hvis jeg bliver opkrævet et gebyr fra kommunen på 1.000 kr., så virker det sådan set lige så belastende, som hvis der står, at det er en afgift. Så hvis jeg nu på dansk spørger ministeren, om jeg kunne få en forklaring på, hvad den egentlige forskel er for borgeren og for borgerens privatøkonomi på gebyrer og afgifter, så ville jeg sætte meget stor pris på det, for jeg kunne høre, at Socialdemokratiets ordfører mener, at det var der virkelig en meget stor forskel på. Det ville jeg sætte pris på at få en afklaring af.

Jeg ved godt, at det her ikke drejer sig om mange penge, men jeg finder altså, at opkrævningsmodellen er helt urimelig. Jeg er helt enig i, at landbruget skal betale sin del af udgiften, men hvorfor kun lægge det på 10 pct. af landbruget? Jeg mener, det vil være helt rimeligt at fordele det her på hele landbruget. Det er vel ikke specielt dem, der markvander, som er skyld i forureningen og dermed medvirkende årsag til, at det skal kortlægges. Eller er det? Der er faktisk nogle, der mener, at det forholder sig modsat.

Når man nu ikke vil anvende den bedste model, kunne man i det mindste anvende den næstbedste, nemlig at opkræve efter forbrug og ikke efter de tilladte indvindingsmængder, men det vil man ej heller. Man vil kun, hvad embedsværket finder administrativt lettest.

Dette lovforslag ligner alt for meget bræmeloven, som også er et meget virkelighedsfjernt makværk. Det er det her også, og derfor vil jeg stemme imod.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg vil acceptere kritik for mange ting, men jeg vil ikke finde mig i de bemærkninger, hr.

Touborg netop er kommet med. Hr. Touborg har været en af forhandlerne af vandmiljøplanen. Forhandlerne af vandmiljøplanen fik allerede i begyndelsen af november måned det her udleveret, alle principperne gennemregnet osv. Hr. Touborg eller hans parti har på intet tidspunkt henvendt sig med spørgsmål af den art. Så kan han ikke komme halvanden måned efter og sige, at det er embedsmandsarbejde, makværk osv. Hvis man er med i en indgået aftale og man får papirerne, så beder man om møder, så regner man tingene igennem.

I øvrigt må jeg sige til hr. Touborg, at jeg slet ikke forstår hans placering i det politiske billede herinde. Men det er jo hans egen personlige afgørelse. Det har jo ikke noget at gøre med, om man kan føle sympati med folk, men jeg synes, der er noget med orienteringsevnen, der svigter.

Der er ingen forskel, som vi har klarlagt i udvalget, på, om man pålægger gebyrbelastningen efter forbrug eller efter vandindvindingen. Der er ingen forskel. Princippet om en tredjedel sikrer, at landbruget får, om jeg så må sige, sit gebyr sat til en tredjedel i forhold til de kommunale vandværker, og det synes jeg er en rimelig ordening. Ikke desto mindre har jeg lovet Socialistisk Folkeparti og andre partier, der deltager i aftalen, at vi i løbet af 2 år vil gøre op, om der har været en forskel, når man ser på, om jeg så må sige, de ansøgte mængder i forbindelse med vandindvindingsstilladelser og så de faktiske forbrug.

Det vil vi vende tilbage til. Så vi er i hvert fald i regeringen optaget af og indstillet på at medvirke positivt også til, at hr. Touborg får klarlagt alle oplysninger. Jeg finder det ikke acceptabelt, at en personlig deltager i forhandlinger om disse ting først venter mange uger, går imod et forlig, han selv eller hans parti har indgået, og så oven i købet skælder andre ud for, at de har kikset med proceduren.

Jeg ønsker alligevel hr. Touborg en god jul, men det kan han ikke få med udelt god samvittighed.